

Folketingets Retsudvalg

Dato: 2. april 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 1. marts 2007 (ad L 133- bilag 20) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 21:

Spørgsmål nr. 21:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 28. februar 2007 fra Nanna Gersov, Kastrup, jf. L 133 – bilag 20.”

Svar:

I henvendelsen kommer Nanna Gersov med en række ændringsforslag til L 133 om forældreansvarsloven og anmoder samtidig om, at den politiske aftale på området revurderes.

Jeg vil ikke kommentere alle de foreslåede ændringsforslag eller generelle holdninger, idet jeg må henvise til, at der er opnået enighed om indholdet af lovforslaget blandt alle Folketingets partier. Jeg vil desuden henvise til mine besvarelser af Retsudvalgets spørgsmål nr. 3, 10, og 18, hvor jeg besvarer nogle af de problemstillinger, som Nanna Gersov generelt eller konkret bringer op i sin nye henvendelse af 28. februar 2007. Endelig skal jeg henvise til, at der for en del af de bestemmelser, som Nanna Gersov ønsker ændret, er tale om allerede gældende bestemmelser, som videreføres, bl.a. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 2, § 7, stk. 1, nr. 1, og stk. 4, § 8, § 15, § 23, stk. 1, 1. pkt., og § 26.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at indholdet af lovforslagets § 3, stk. 2, i det væsentlige er en videreførelse af den gældende lovs § 3. Bestemmelsen har til hensigt at forhindre, at børn uretmæssigt bringes til et andet land i de tilfælde, hvor der er uenighed om forældremyndigheden. Jeg skal desuden bemærke, at det er foreslået, at udrejse til Grønland og Færøerne også fremover kræver samtykke fra begge forældre i de situationer, hvor der er uenighed om forældremyndigheden. Baggrunden herfor er den store geografiske afstand, samt at det må anses for meget indgribende for et barn, såfremt den ene forælder f.eks. under en forældremyndighedssag uhindret kan tage barnet med til Grønland eller Færøerne mod den anden forælders protest. Det bemærkes, at det foreslås, at retten kan træffe en konkret afgørelse om, at barnet kan have bopæl i Grønland eller på Færøerne, selv om den fælles forældremyndighed opretholdes, jf. lovforslagets § 17, stk. 1, 2. pkt.

Nanna Gersov mener, at forslaget om, at et barn kan have samvær med andre end forældrene, risikerer at skade barnets relationer til familiemedlemmer og pårørende. Jeg kan oplyse, at lovforslagets § 20 er udformet med henblik på at sikre, at barnet kan have kontakt til nære pårørende, som barnet er *nært knyttet til*. Bestemmelsen sikrer desuden, at Danmark opfylder en grundlæggende betingelse for at kunne tiltræde Europarådets Konvention af 15. maj 2003 om kontakt med børn (Kontaktkonventionen).

Nanna Gersov foreslår, at det kun skal være muligt at fastsætte udvidede samværsordninger, når forældrene er enige. Hun finder desuden, at deleordninger forringer barnets levevilkår hos bopælsforælderen, idet samværsforælderen ved en deleordning fritages for at betale bidrag. Jeg skal i denne forbindelse bemærke, at hensigten med bestemmelsen i lovforslagets § 21, stk. 2, om adgangen til at fastsætte deleordninger er at indrette lovgivningen så fleksibelt, at den kan rumme alle børns behov. En deleordning er således ikke nødvendigvis udgangspunktet i enhver sag om fastsættelse af samvær. Der skal således altid træffes en konkret og individuel afgørelse af, hvad der er bedst for barnet i hvert enkelt tilfælde.

Jeg kan desuden oplyse, at efter de gældende regler og praksis for udmåling af børnebidrag – som ikke ændres i forbindelse med gennemførelse af forældreansvarsloven – kan en forælder, der har del i den fælles forældremyndighed, og hvor forældrene deler forsørgelsen af barnet, fritages for pligten til at betale bidrag. Hvis det må lægges til grund, at forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke deler forsørgelsen, f.eks. fordi den ene af forældrene trods en deleordning afholder flest udgifter vedrørende barnet, kan der fastsættes bidrag, hvis den ene af forældrene derved kan siges at bære den overvejende del af forsørgelsesbyrden. Hvis der ikke er fælles forældremyndighed, og barnet bor lige meget hos forældrene, kan der fastsættes bidrag på trods heraf. Dette skyldes, at forældremyndighedsindehaveren har ret til at kræve den anden forælders forsørgelse omsat til et pengebeløb ved en bidragsafgørelse for fremtiden. Den omstændighed, at barnet bor lige meget hos begge forældre, kan dog få betydning for bidragets størrelse.

Endelig kan jeg oplyse, at forslaget om, at forældrene fremover skal deles om ansvaret for og udgifterne til transport af barnet, suppleres af et forslag om, at en bopælsforælder – på samme måde som samværsforælderen i dag – får mulighed for at søge kommunen om tilskud til transportudgifter ved samværet.

Nanna Gersov foreslår, at retten til at få orientering om barnet fjernes af hensyn til barnets privatliv. Samtidig finder Nanna Gersov ikke, at barnet skal kunne belastes af, at samværsforælderen møder op til sociale aktiviteter på skolen. Jeg kan i den forbindelse gøre opmærksom på, at det allerede følger af gældende ret, at den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, har ret til at modtage orientering om barnets forhold fra skoler og institutioner, f.eks. oplysning om barnets standpunkt, faglige udvikling, trivsel og problemer. Forælderen er imidlertid, ligesom forældremyndighedsindehaveren, afskåret fra at få oplysninger om barnet, der ikke kan udleveres på grund af reglerne om tavshedspligt. Jeg skal endelig bemærke, at hensigten med forslaget om, at en forælder skal have adgang til at deltage i generelle og sociale aktiviteter er, at forælderen på den måde har mulighed for at følge med i og deltage aktivt i barnets skole- og institutionsliv. Efter forslaget kan forælderen dog i særlige tilfælde fratages denne adgang. Det kan f.eks. ske, hvis vedkommende ved sin adfærd i disse situationer belaster barnet, eller hvis den pågældende har fremsat trusler eller anvendt vold over for barnet eller bopælsforælderen.

Til sidst skal jeg kort bemærke, at Nanna Gersov flere steder henviser til, at lovforslaget er i strid med artikler i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne, dog uden nærmere at konkretisere på hvilke måde, lovforslagets bestemmelser konkret skulle udgøre en krænkelse. Jeg finder derfor ikke anledning til at kommentere dette nærmere, idet jeg generelt skal bemærke, at lovforslaget ikke tager udgangspunkt i kvinders og mænds rettigheder, men handler om, hvad der er bedst for barnet. Jeg skal endvidere henvise til min besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 18 (Nanna Gersovs henvendelse af 25. februar 2007), hvori jeg redegør for, at lovforslagets bestemmelser er udformet med afsæt i FN's Børnekonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Carina Christensen

/Charlotte Meibom